

PĄPIE (8) *sb n*

pąpie (7), **pępie** (1); pąpie *FalZioł* (7); pępie *Calep*.

Teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie.

sg *N* pąpi(e) (1). ◊ *G* pąpi(a) (5). ◊ *A* pąpi(e) (1). ◊ *N a.* *A* pąpi(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.: pąpie.

*Coll. od „pęp” w nie zaświadczonym u nas znaczeniu ‘zawiązek łodygi, liścia lub kwiatu’; gemma Calep; alabastrus, calyculus, calyx Cn (8) : pirwej niżli rołkwitnie [świętego Jana ziele]: małz natargać pąpia á włożyć w oley *FalZioł* I 69a, V 113; *Calep* 449b; [Topola płodna/ bo z niey pąpie wonne y gronká ku lekarłftwu służą *SienHerb* 388 (*Linde*)].*

*W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy rośliny (5): Wezmi drzewa Aloes/ polney drijakwie/ [...] pąpia zwończowego. *FalZioł* V 70; Wezmi piąpia [!] Topolowego łkoro łie pocźnie pukác na wiołnę *FalZioł* V 112v, I 104c, V 62v, 118.*

Cf [PĄPOWIE]

HK